

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : de heer mr. drs. M. A. Fierstra
(lid) : de heer mr. J.E. Brands
(lid) : de heer mr. M.J. Maessen
Zaaknummer : **B 2013003/2013-25-02**

In de zaak van:

1. Aangever in eerste aanleg en eiser in beroep:

Naam sportbond : Nederlandse Waterski & Wakeboard Bond (hierna NWWB)
Gevestigd te : Nieuwegein, Wattbaan 31-49, 3439 ML Nieuwegein
Ondertekend door :

2. Betrokkene in eerste aanleg en eiser in incidenteel beroep

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Nederlandse Waterski & Wakeboard Bond
Registratienummer :

3. De procedure

- door de aangever NWWB is in eerste aanleg tegen de betrokkene aangifte gedaan als onder 5 vermeld;
- de behandeling in eerste aanleg heeft plaatsgevonden door de dopingkamer van de tuchtcommissie die op 4 maart 2013 uitspraak heeft gedaan, waarbij de overtreding bewezen is verklaard en ingevolge artikel 39, lid 1, van het dopingreglement aan betrokkene de straf is opgelegd van uitsluiting voor een periode van twee jaar, alsmede een kostenveroordeling;
- de uitspraak is verzonden op 12 maart 2013;
- de NWWB is bij beroepschrift van 19 maart 2013, ontvangen op 21 maart 2013, van deze uitspraak in beroep is gekomen;
- de betrokkene heeft op 25 maart 2013 een verweerschrift ingediend, gedateerd 23 maart 2013;
- op 28 maart 2013 is door de Dopingautoriteit (hierna: DA) een conclusie ingediend, gedateerd 27 maart 2013;
- de commissie van beroep heeft het verweer van betrokkene beschouwd als incidenteel beroep en zowel de NWWB als de DA in de gelegenheid gesteld een nadere schriftelijke conclusie/reactie in te dienen;
- de NWWB heeft op 7 april 2013 per email gereageerd;
- de DA heeft op 18 april 2013 een nadere conclusie ingediend, gedateerd 17 april 2013;
- de commissie van beroep heeft de zaak mondeling behandeld op 22 april 2013 te Nieuwegein, waarbij de betrokkene aanwezig was, vergezeld door zijn moeder. Namens de NWWB waren de algemeen directeur en de bondscoach aanwezig. Namens de DA was aanwezig.
- de partijen hebben ter zitting op de ingediende (incidentele) beroep- en verweerschriften een nadere toelichting gegeven en vragen van de leden van de commissie van beroep beantwoord.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak in eerste aanleg**

De NWWB heeft bij formulier met bijlagen, door het Instituut Sportrechtspraak ontvangen op 26 november 2012, van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op 29 september 2012 is er bij betrokkene een dopingcontrole uitgevoerd tijdens, althans in het kader van het beoogde Nederlands Kampioenschap Cable-Wakeboard te Nieuwegein. Het analyserapport van het dopingcontrolelaboratorium vermeldt dat na analyse van zowel het A-deel als het B-deel van het urinemonster van betrokkene met nummer de stof carboxy-THC (gerelateerd aan tetrahydrocannabinol (THC)) in een concentratie van 20 ng/m is aangetroffen. Deze stof komt voor op de Dopinglijst 2012 behorende bij het Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak De aanwezigheid van een stof die op de genoemde lijst staat vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De NWWB heeft de tuchtcommissie tevens verzocht de betrokkene gedeeltelijk in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. **Gelet op**

- de procedure en de processtukken in eerste aanleg en de uitspraak van de tuchtcommissie;
- het beroepschrift van de NWWB;
- het verweerschrift, tevens incidenteel beroepschrift, van de betrokkene;
- de nadere schriftelijke reactie van de NWWB;
- de door de DA genomen conclusies;
- de toelichting van de NWWB, van betrokkene en van de DA tijdens de zitting;
- hetgeen overigens is gebleken tijdens het onderzoek ter zitting door de commissie van beroep.

6. **De commissie van beroep**

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- verklaart dat de NWWB tijdig in beroep is gekomen;
- verklaart dat de betrokkene tijdig verweer heeft gevoerd en dat dit verweer tevens moet worden beschouwd als incidenteel beroep;
- besluit het beroep en het incidentele beroep gezamenlijk te behandelen;
- verklaart het beroep van de NWWB ongegrond en het beroep van betrokkene gegrond;
- is van oordeel dat de uitspraak van de tuchtcommissie in eerste aanleg uitsluitend dient te worden vernietigd voor zover het de strafmaat betreft en dat deze uitspraak voor het overige in stand kan blijven.

7. **Strafoplegging**

De commissie van beroep stelt vast dat betrokkene de overtreding heeft begaan waarvan de KNWU in eerste aanleg aangifte heeft gedaan en legt ingevolge artikel 39.1 en artikel 40 lid 3 Dopingreglement aan betrokkene de straf op van berisping. De commissie van beroep constateert dat met deze uitspraak de eerder opgelegde uitsluiting is komen te vervallen.

8. **Kostenveroordeling**

Het beroep van betrokkene is gegrond verklaard. Het beroep van de NWWB is ongegrond verklaard. De commissie van beroep bepaalt dat geen aanleiding bestaat om betrokkene te veroordelen in de kosten verbonden aan de behandeling van deze beroepsprocedure.

Ook in hoger beroep is komen vast te staan dat betrokkene het Dopingreglement heeft overtreden. Het beroep van de betrokkene heeft uitsluitend geleid tot matiging van de strafmaat. Op grond hiervan bepaalt de commissie van beroep dat de in eerste instantie door de tuchtcommissie uitgesproken kostenveroordeling in stand blijft.

9. De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus

9.1. De bewezen verklaring van de overtreding

Geen van de bij deze beroepsprocedure betrokken partijen heeft het oordeel van de tuchtcommissie met betrekking tot de bewezen verklaring van de overtreding aangevochten. Ook de commissie van beroep komt, na bestudering van het volledige dossier, tot het oordeel dat de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de overtreding waarvan in eerste instantie aangifte is gedaan. De commissie van beroep verwijst in dit verband naar de in alinea 9.4 van de uitspraak van de tuchtcommissie neergelegde onderbouwing die de commissie volledig overneemt. Uit artikel 3 lid 7 van het Dopingreglement blijkt dat voor het vaststellen van een overtreding van het Dopingreglement geen opzet, schuld, nalatigheid of bewust gebruik hoeft te worden aangetoond. De door betrokkene in de beroepsprocedure aangevoerde argumenten (zie hieronder in alinea 10.2.11) kunnen derhalve geen rol spelen bij het vaststellen van de overtreding. Op dit onderdeel dient de uitspraak van de tuchtcommissie dan ook te worden bevestigd.

9.2. De strafmaat

9.2.1 Zowel de NWWB als de betrokkene richten hun grieven uitsluitend op de strafmaat.

9.2.2 De grieven van de NWWB komen er op neer dat de tuchtcommissie bij het bepalen van de strafmaat had moeten meewegen dat:

- betrokkene een recreant is,
- de aangetroffen verboden stof (cannabis) geen aantoonbaar positief effect heeft en er dus geen sprake is van een oneerlijk voordeel,
- cannabis na gebruik gedurende een lange periode detecteerbaar is en niet is aangetoond dat de sporter de verboden stof heeft gebruikt in het kader van de wedstrijd.

9.2.3 De NWWB concludeert dat de tuchtcommissie had moeten komen tot een voorwaardelijke veroordeling van 1,5 jaar, naast een ontzegging tot het deelnemen aan wedstrijden gedurende een periode van zes maanden, ingaande op de datum van de constatering van het gebruik.

9.2.4 De NWWB heeft in haar schriftelijke reactie op het verweer/incidenteel beroep van betrokkene de door haar wenselijk geachte strafmaat herhaald met als aanvullend argument dat de betrokkene niet uitkomt op internationaal niveau en voor het eerst meedeed aan een wedstrijd die was uitgeschreven als NK.

9.2.5 Cannabis is een specifieke stof. Het Dopingreglement kent voor specifieke stoffen een reductiemogelijkheid van de standaard uitsluitingperiode van twee jaar. In artikel 40 lid 3 van het Dopingreglement zijn een tweetal ingangscriteria neergelegd waaraan door een sporter moet zijn voldaan wil hij in aanmerking komen voor deze reductie. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat op het moment van de uitspraak niet was voldaan aan de twee ingangscriteria. Artikel 40 lid 6 van het Dopingreglement schrijft in dat geval voor dat de standaardperiode van twee jaar uitsluiting wordt opgelegd.

De NWWB komt tegen deze strafmaat in beroep. De door de NWWB aangevoerde beroepsgronden gaan echter niet vergezeld van enig bewijs dat wél aan beide ingangscriteria zou zijn voldaan en kunnen dan ook geen doel treffen.

Bovendien is de door de NWWB voorgestane straf onmogelijk. Artikel 39 lid 6 van het Dopingreglement verbiedt het opleggen van een geheel of gedeeltelijk voorwaardelijke straf. Ontzegging van uitsluitend het deelnemen aan wedstrijden is een vorm van uitsluiting die het Dopingreglement niet kent. Bovendien schrijft het Dopingreglement in artikel 48 lid 1 voor dat een periode van uitsluiting aanvangt op de dag van de tuchtrechtelijke uitspraak. Met toepassing van het bepaalde in artikel 48 lid 4 zou een eerdere feitelijke ingangsdatum uitsluitend mogelijk zijn geweest indien de NWWB de betrokkene na het bekend worden van de positieve uitslag een voorlopige ordemaatregel had opgelegd. Dit is niet het geval.

Het beroep van de NWWB dient derhalve als zijnde ongegrond te worden verworpen.

9.2.6 De betrokkene heeft naar aanleiding van het door de NWWB ingestelde beroep een verweerschrift ingediend. Uit diens verweer blijkt dat ook hij het niet eens is met de uitspraak van de tuchtcommissie. Om deze reden heeft de commissie van beroep het verweer van betrokkene aangemerkt als incidenteel beroep.

- 9.2.7 De betrokkene erkent de overtreding te hebben begaan en voert vervolgens een aantal omstandigheden aan die naar zijn oordeel zouden moeten leiden tot een lichtere sanctie. De commissie van beroep zal aan de hand van de door betrokkene aangevoerde incidentele beroepsgronden en zijn ter zitting gegeven nadere toelichting allereerst nagaan of is voldaan aan de ingangscriteria van artikel 40 lid 3 Dopingreglement.
- 9.2.8 De betrokkene heeft verklaard dat hij enkele (drie tot zes) weken voorafgaand aan de wedstrijd waarbij de dopingcontrole plaats vond cannabis heeft gerookt. De commissie van beroep ziet geen aanleiding om te twifelen aan de oprechtheid van deze bekentenis. Hiermee heeft de betrokkene naar het oordeel van de commissie van beroep, die zich hierin gesteund weet door de DA, aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Er is voldaan aan het eerste in artikel 40 lid 3 Dopingreglement neergelegde ingangscriterium voor strafreductie.
- 9.2.9 Betrokkene heeft verder verklaard dat hij uitsluitend in de recreatieve sfeer af en toe cannabis rookt. Hij had geen idee dat cannabis op de dopinglijst stond en was hier ook helemaal niet mee bezig. Hij deed nooit mee aan officiële wedstrijden in Nederland. Pas enkele dagen voor de bewuste wedstrijd heeft hij zich met het oog op deelname aangemeld als lid van de NWWB. Het roken van de cannabis enkele weken daarvoor was dus niet gericht op het beïnvloeden van zijn prestatie op de wedstrijddag. Dit nog afgezien van het feit dat cannabis naar zijn mening in het geheel niet prestatiebevorderend werkt bij het wakeboarden, maar eerder het tegendeel het geval is.
- 9.2.10 Uit de ter zitting door de NWWB gegeven toelichting is gebleken dat het gebruik van cannabis de stress van een sporter op een wedstrijddag kan wegnemen. In zoverre kan het gebruik ervan de prestatie beïnvloeden. Het is algemeen bekend dat het effect van het gebruik van cannabis kortdurend is. Cannabis is echter na gebruik nog lang detecteerbaar in de urine. De zeer lage concentratie die is aangetroffen in het urinemonster van betrokkene vormt naar het oordeel van de commissie van beroep een bevestiging van het feit dat het gebruik ervan reeds lang voor de wedstrijd moet hebben plaatsgevonden. De verklaring van de betrokkene dat hij zich met het oog op deelname aan de NK pas enkele dagen voor de wedstrijddatum als lid van de NWWB heeft aangemeld, is door de NWWB bevestigd.
Hiermee rekening houdend concludeert de commissie van beroep dat betrokkene genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt dat hij de verboden stof niet heeft gebruikt met het oog op prestatieverbetering of om een ander verboden middel te maskeren. De commissie van beroep constateert dat ook voldaan is aan het tweede ingangscriterium van artikel 40 lid 3 Dopingreglement.
- 9.2.11 Artikel 40 lid 5 van het Dopingreglement schrijft voor dat bij het vaststellen in hoeverre de standaardstraf kan worden gereduceerd, rekening moet worden gehouden met de mate van schuld van de betrokkene. De betrokkene heeft zelf een aantal argumenten aangevoerd die naar zijn oordeel moeten worden meegewogen bij het bepalen van de strafmaat:
- hij was met het feit dat cannabis op de dopinglijst staat;
 - hij was niet op de hoogte van het gegeven dat cannabis lang detecteerbaar is;
 - de dopingcontroleur zou hem hebben bevestigd dat cannabis na enkele weken niet meer detecteerbaar was;
 - de wedstrijd waarbij hij gecontroleerd is, was achteraf geen NK;
 - hij studeert aan het CIOS, is een echte sporter en zou nooit stimulerende middelen gebruiken;
 - door een lange uitsluiting wordt zijn carrière als wakeboarder ten gronde gericht.
- 9.2.12 De commissie van beroep stelt vast dat het onder c. genoemde argument door de DA gemotiveerd is betwist. Door de ter zitting als getuige aanwezige DCO is bevestigd dat hij nooit iets van dien aard heeft gezegd. De betrokkene heeft vervolgens aangegeven dat er sprake moet zijn geweest van een miscommunicatie. Hoe dan ook is de commissie van beroep van oordeel dat dit argument in geen geval kan worden meegewogen bij het bepalen van de mate van schuld bij de betrokkene omdat de overtreding al was begaan voordat conversatie tussen de betrokkene en de DCO plaatsvond.
De commissie van beroep laat in het kader van het bepalen van de mate van schuld wel meewegen dat betrokkene pas enkele dagen voor de datum van de wedstrijd lid was geworden van de NWWB en hij nog niet de gebruikelijke voorlichting over dopingregels door de coach had bijgewoond. Het roken van cannabis in combinatie met sport valt niet goed te praten. Anderzijds is het recreatief gebruik van cannabis onder jongeren, met name in de surf- en Wakeboard scene, wijd verspreid. Betrokkene was op het moment dat hij cannabis rookte nog helemaal niet van plan om aan de wedstrijd mee te gaan doen.
Hiermee rekening houdend legt de commissie aan betrokkene een straf op inhoudende een berisping.

9.2.13 Zowel de NWWB als de betrokkene hebben de commissie van beroep verzocht om een gedeeltelijk voorwaardelijke straf op te leggen. Artikel 39 lid 6 van het Dopingreglement verbiedt het opleggen van een geheel of gedeeltelijk voorwaardelijke straf. De commissie van beroep wijst er in dit verband op dat, hoewel de bij deze uitspraak opgelegde straf bestaat uit een berisping, met deze uitspraak de eerste overtreding vast staat. In de systematiek van het Dopingreglement zal een tweede overtreding onvermijdelijk een (lange) uitsluiting tot gevolg hebben.

10. **Beroep in geval van een uitspraak van de commissie van beroep**

Van de uitspraak van de commissie van beroep staat voor de in artikel 17 lid 3 van het Tuchtreglement Dopingzaken genoemde partijen beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op dit beroep zijn de voorwaarden van het CAS van toepassing.

Nieuwegein, 22 april 2013

mr. drs. M.A. Fierstra
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: